Ч. 105. Неділя 11 (24) мая 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З ради державної. — Розрухи в Хорватиї. — З балканьского півострова.)

На вчерашнім засіданю палати послів прийшло до довшої дискусиї над внесенями комісиї посольскої, по котрій п. Мінїстер торговлї бар. Каль зложив таку заяву в справі недїльного відпочинку: Кількольітний досьвід поучив, що побоюваня підношені давнїйше що-до недїльного відпочинку показали ся неоправданими і вині можна дальше пійти в тім напрямі. Предложена новеля до згаданого закона може бути введена без небезпечности для купецкого сьвіта, бо она под сть правительству можність реформи справи недїльного відпочинку. Поліпшене услівй праці торговельних помічників і многих инших родів праці буде пожиточним вислїдом реформи. Супротив висказів посла Елленбоґена що-до канцеляриійних відносин п. Мінїстер підносить, що вже зроблено в тій справі крок наперед і послїдує значне їх поліпшене. П. Мінїстер не противить ся жаданю комісиї, аби працю в недїлю зменшити з 6 годин на 4 і щоби єї перенести на передполудне. Трудности, які при тім насувають ся, можна буде усунути без шкоди для промислу і торговлї. Бесїдник обговорював обширно трудности недїльного спочинку в промислї пекарскім, головно задля недостачі робітників і рішучо спротивив ся внесеню меншости, аби число населень мало бути підставою в якійсь місцевости до управильненя недїльного відпочинку. Натомість п. Мінїстер не противить ся внесеню, аби до відпочинку втягнути також місцевости приграничні. Вкінци поручаючи закон до принятя, п. Мінїстер спротивив ся внесеним меншости, аби недїльний відпочинок розширити на 36 взглядно навіть на 48 годин, бо поки-що таке зарядженє ще передчасне. — По відповіди п. Мінїстра зелїзниць дра Віттека на інтерпеляциї, засїданє закрито. Слїдуюче відбуде ся ві второк, о 11 год. перед полуднем.

В Хорватиї розрухи не утихають. Як доносять з Реки, зібрало ся вчера коло місцевостий Плази і Злобни кілька тисячів людий, котрі хотїли в кількох місцях повиривати шини з зелїзничого шляху. Товпу розігнало войско, причім арештовано 9 осіб. В місцевости Карльопаґо лучили ся великі демонстрациї. Візвано войско до заведеня ладу. В Сіню арештовано вчера звиж 300 людий. Таких донесень про демонстрациї і кроваві бійки з жандармерию і войском надходить повно з усіх сторін Хорватщини і тому з Загребу наспіла нинї вість, що в цілій приморскій части Хорватиї з причини замахів на зелїзницї і телеґрафи має бути заведений виємковий стан.

Турецка амбасада у Відни оголошує слїдуючий комунікат: Перед шести тижднями болгарский митрополит в Дібрі виїхав був ніби до Солуня. По дорозї задержав ся в Кренові і там велїв прислати собі бочку з вином. Турецкі власти зревідували бочку, але замість вина найшли спроваджені з заграницї набої до карабінів Мартінього. При особах, котрі перевозили ті бочки, знайдено лист компромітуючий митрополита і инші підозріні письма. В мешканю митрополита в Дібрі переведено ревізию і найдено великий склад карабінів і набоїв.

Загальні збори тов. взаїмн. обезп. „Днїстер"

відбули ся в четвер рано в великій сали „Народного Дому" у Львові при участи 89 членів вірилїстів і 64 делеґатів. Межи зібраними було звиш 60 селян зі всіх закутин краю. Збори отворив о $10^1/_2$ год. президент надзираючої ради п. радник Григорий Кузьма, витаючи зібраних короткою промовою і поставив внесенє, аби збори вислали привітну телеґраму почетному президентови ВПреосв. Митрополитови о. Шептицкому, перебуваючому під сю пору в полудневих краях для покріпленя здоровля. Зібрані приняли се внесенє грімкими оплесками. Опісля представив зборам правительственного комісаря п. Гута і покликав на секретарів зборів пп. Ів. Чернявского і Ів. Вертипороха. По відчитаню д-ром Федаком протоколи з попередних загальних зборів принято протокол до відомости. Після дневного порядку мало ся відчитати звіти дирекциї і надзираючої ради, але на внесенє о. Д. Таначкевича ухвалено не відчитувати обох звітів, з огляду, що кождий з присутних має друкований звіт в руках. Опісля п. Мик. Мельник, член ревізийної комісиї, відчитав звіт сеї комісиї та іменем ревіз. комісиї поставив вне-

3)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента.**

(Дальше).

Перша часть.

1.

Була десята година одного зимового вечера в Уайтчепель, але гамірна метушня суботнїшного вечірного торгу була ще в повнім розгарі. З Майль Енд Ред — не далеко від місця, де тепер стоїть Народна палата, о котрій тоді нїхто й не думав — виходила в бік коротка вузка уличка, звістна під назвою Бальдвін Курт. Та улиця вела до досить широкої площі, що називала ся Бальдвін Маркет, де кождої суботи вечер відбував ся оживлений торг всїлякими товарами, які лиш суть під сонцем, а звідси йшла вузка, пуста, лихими домами забудована улиця в тім самім напрямі як Майль Енд Ред, поперетинана в коротких відступах ще вузшими улицями і уличками. Та улиця зажилала найгіршої слави. Високі, напів розвалені доми були осїдком найріжнїйшої голоти, деякі з них мали мешканя, до котрих порядний чоловік ні за що в сьвіті навіть не вступив би. Малі бічні улички виглядали ще біднїйше, але мимо того не мали гірших нор гріха і злочину, а після висказу поліцията тої дїльницї не було здаєть ся на сьвіті місця, де житє і майно чоловіка було би більше загрожене, як на Міль Стріт в Уайтчепель.

А однако двох панів ішло того вечера без страху, спокійно і поволи улицею в долину, немов би від давна знали ту дїльницю міста і нїхто не звертав на них якоїсь особлившої уваги. Ба, коли один з тутешних мешканців, що не ходив частїйше на торговицю Бальдвін Маркет, хотїв обом „панам" сказати якусь дурницю, дістав від свого товариша здорового штовханця з увагою: „Замкнеш ти свій поганий рот! Не бачиш, що то слїпий пастор?" А коли той став довідувати ся, яке право має пастор, слїпий чи ні, ходити собі по Міль Стріт так свобідно, немов би дорога до него належала, то посипав ся на него град проклонів і лайки, що давало найлїпше сьвідоцтво о любви, якою той пастор тїшив ся у мешканців Міль Стріт.

Слїпота Франца Гельмонта мала особлившу причину. Він був молодим, двайцятькількалїтним мужчиною і коли перший раз прийшов на сотрудника до одного пастора в Іст-Енд, єго очи були такі як у найздоровійшого чоловіка. Був ревним труженником в винограднику Христовім, одушевленим бесїдником, за віру віддав би житє. До того був і неустрашимим — деякі називали єго нерозважним — в розкриваню гріхів. Противзаконне поведенє одного властителя дому в сусїдстві викликало єго обуренє і він не вагував ся виповісти явно і без обиняків, що він про него думає. Той господар був впливовою личностию в Міль Стріт. Коли Гельмонт на слїдуючий раз правив богослуженє в Бальдвін Маркет, як часто робив, під голим небом, напала єго товпа комірників того господаря, що був в спорі зі сьвящеником, в нечуваний спосіб. Здохлі коти і инші пахучі річи почали лїтати у воздусї, появили ся і камені, а один з них — маленький, острий камінчик — поцїлив молодого сьвященика в око і тяжко зранив єго. Прийшло запаленє, від котрого заболїло і друге око, а конець був такий, що Гельмонт на оба очи отемнїв.

Неодин був би з такого місця, де навістило єго так велике нещастє, сейчас уступив, вже хочби для тої причини, що єго щира праця стрітила ся лише з невдячностию. Але Гельмонт задивлював ся на свое положенє з цїлком иншої точки. Він доказував, що настрій людий супротив него не єсть цїлком ворожий і що не можна єго оцїнювати після поодинокого случаю, що чоловік, котрого рука кинула камінь, не мав найменшого наміру скалїчити єго, що він жалує того нещастя, яке стало ся більше, як який другий злочину скритоубийства і що вкінци колиб він тепер покинув місце своєї дїяльности, всьо добре, яке він коли небудь старав ся зробити, пропало би, а так — коли лишить ся — має надію, що єго праця сторицею нагородить ся. І та надія не завела єго. На свій грубий спосіб уміли люди з Бальдвін Курт і Міль Стріт оцїнити покладене в них довірє. Від того дня, коли він знов з'явив ся поміж ними, з перепаскою на очах і цїлком темний — слухали єго проповідий з побожностию і почестию. Хотяй би слова, які він їм голосив, були й як їм нелюбі, они не противили ся єму, а навіть приймали

сене, аби уділити дирекциї абсолюторию за X. рік адміністрацийний, що збори одноголосно ухвалили. З черги приступлено до 4. точки дневного порядку що-до розділу надвижки білянсової в квоті 116.927 К. До одної позициї іменно що-до призначеня 2.000 К на добродійні цїли заінтерпелював один з присутних членів, чому не оголошує ся подрібно тых квот, які призначено на добродійні цїли. На се відповів др. Федак іменем дирекциї, що минулого року уділено запомоги лише з кредитового фонду „Днїстра“. Сего року наслїдком значно кориснїйшого замкненя білянсу в огневім відділї, надзираюча рада пропонує, призначити також з огневого фонду 2.000 К на добродійні цїли. Розділене сеї квоти викаже ся подрібно в звітї дирекциї в слїдуючім роцї. В тій самій справі забрав ще голос дир. др. Кулачковский і відчитав всї дотепер „Днїстром“ роздані запомоги від початку заснованя Товариства, та згадав, що сего року з запомоги „Днїстра“ призначить ся якусь квоту на виобразоване інструктора крамарства. При голосованю над розділом білянсової надвижки ухвалено внесене надзираючої ради.

Опісля представив др. Ст. Федак внесене ради надзираючої що-до призначеня 4.000 К з резерви специяльної на фонд запомоговий аґентів Товариства. В тій справі забрав голос п. Фещишин і вніс, аби з тих 4.000 К призначувано запомоги тим аґентам, що дійстно причинили ся до добра Товариства. В тім самім дусї промовляв також о. Борачок з Яйковець. Опісля промовив др. Кулачковский, признаючи, що між аґентами „Днїстра“ находять ся люди заслужені для нашого народа і котрі з патріотизму служать ревно Товариству. Тяжка праця аґентів переважно заслугує на нагороду, а розуміє ся, що будуть з неї користати лише ті, що довше є аґентами, найбільше позискали користних обезпечень і не є богаті. Дальше промовляли ще в тій справі о. Д. Танячкевич, о. Ев. Городецкий і др. Федак, почім порішено еї після внесеня надзираючої ради.

З черги приступлено до вибору 6 членів надзираючої ради на місце уступивших по мили §. 32 стат. і вибрано: о. дра крил. Івана Гробельского, пос. Йос. Гурика, радника Григория Кузьму, адв. дра Евг. Олесницкого, торговельника Теодора Стахевича і адв. дра Стефана Федака. Заступниками членів надз. ради вибрано: о. совіт. Евгена Гузара, директора ґімназиї дра Омеляна Калитовского, директора „Союза“ Костя Паньківского, радника Кароля Підляшецкого і надкомісаря дир. скарбу Рафаїла Стеблецкого. До ревізийної комісиї вибрано: радника дир. скарбу Юлїяна Січиньского, ревідента дир. скарбу Емілїяна Куницкого і асистента рахункового Миколу Мельника, а заступником: п. Григория Щирбу, директора Задатк. Тов. в Яворові.

По послїдній точцї зборів, інтерпеляциях членів, на котрі дав вдоволяючу і основну відповідь директор др. Кулачковский, збори о годинї 2 ій закінчено.

Новинки.

Львів дня 23 го мая 1903.

— **З станиславівскої епархії.** Введені яко завідателї: оо. І. Палагицкий в Скоморохах, Евг. Дудкевич в Худиївцях, Дм. Курдидик в Циганах, Волод. Куниньский в Погорілівцї, Волод. Білинкевич в Вабулинцях, Софр. Юркевич в Цуцилові, Йосиф Біліньский в Залучи над Черемошем, Ом. Весоловский в Бучачи, Теод. Курпяк в Тлустім, Ізид. Бобикевич в Сучаві і Іван Калитчук в Іванівцї. — Сотрудниками назначені і введені: Павло Чужак в Коропци, Андр. Стрільчик в Косові старім, Мих. Стрипко в Побережи, Ілия Чорнодоля в Городенцї, Ал. Шарковский в Пишківцях, І. Лупиньский в Пиляві, Мих. Николин (з правом управи) в Космачи, Вен. Салевич першим і Евг. Савчиньский другим сотр. в Тисьменицї. — Власть служити по дві лїтурґії одержали: оо. Теод. Курпяк з Тлустого і Волод. Стефанович з Кут міста. — О. І. Глїбовицкий з Качики увільнений від конкурсового іспиту. — Правительство признало на один рік дотацию для приватних сотрудників: в Космачи, Озерянах, Слобідцї лїсній, Пишківцях, в Станиславові (для четвертого катедр. сотрудника), в Гвіздци для упр. сотрудника в Тисьменичанах. — Розписаний конкурс на першого церк. півця при соборній церкві з річною платою 600 кор., з безплатним мешканем і доходами з церковних требів. Речинець для внесеня просьб до 1 липня.

— **Дирекция тов. взаїмних обезпечень „Днїстер“** оповіщує: З квоти 2000 корон призначеної загальними зборами „Днїстра“ з надвишки товариства обезпечень за р. 1902 на публичні добродійні цїли, ухвалила Рада надзираюча розділити: до розпорядимости львівского митроп. ординарияту 400 кор. і еписк. ординариятів в Перемишли і Станиславові по 300 кор. на добродійні церковні цїли, трем товариствам дяківским всїх трех епархій по 100 кор., а решту 700 кор. розділити на будову руских церквей: в Яслї 200 кор., в Дорна Ватра на Буковинї 100 кор. і в Застав-нїй на Буковинї 50 кор., церкві оо Василиян у Львові на обнову престола 100 кор., церкві в Вацовичах дрогобицкого повіта 50 кор., в Викові мостиского пов. 50 кор., в Арламівскій Воли мостиского пов. 50 кор. і в Бобулинцях бучацкого пов. 50 кор. — Квоту 20 0 корон, призначену зборами товариства кредитового „Днїстер“ з зиску за р. 1902 на публичні добродійні цїли, ухвалила рада уділити на удержане вандрівного учителя крамарства по селах або курси

его з почестию, коли заходив між них і коли би знали, хто кинув камінь, що позбавив его очий, то того чоловіка злінчували би, хоч він зробив в наслїдок нещасного случаю то само, що в тій хвили робили инші, котрі не мали так певної руки. Але нїхто не знав. Знав лише Франц Гельмонт і ще хтось другий в Бальдвін Курт, але ні один не мав наміру зрадити виновника.

Гельмонт з часом здоймив перепаску, бо минуло вже майже два роки від часу, як „брутальний напад“ — як то назвали часописи — лучив ся і случайний стрічний навіть не замітив би, що він був темний. Носив очицї з темними склами, але его крок був так само певний, его поведене так само рішуче, як все. І нїякого слїду пригнобленя не можна було розпізнати в его чертах або в его голосї. Его приятелї бачили, що у волосю появило ся у него кілька срібних ниток, яких не було перед его отемненем, але він був дивно веселий і невтомно дїяльний і мимо своеї слїпоти, котра імовірно дуже тяжко его пригнїтала, не був нїколи для приятелїв прикрим.

Один молодий чоловік був его секретарем, а один чи два хлопцї з хору служили ему за провідників на проходах, але він мав також богато приятелїв, котрі его деколи радо відвідували та з ним ходили і з одним з них ішов він нинї. Оба молоді люди дуже ріжнили ся з виду. Гельмонт був великий, сухий, але широкоплечий і сильно збудований. Волосе і борода були чорні як ніч, краска лиця була жовтаво блїда, его черти вказували трохи на якийсь біль, але були живі і повні огня. Его приятель був стрункійший, менший, о много яснїйший і з лиця і з волося; волосе і вус були каштановаті і мягкі як шовк, очи яснобурі чи сиві, черти лиця хороші але делїкатні. Був о кілька лїт молодший як Гельмонт — не старший як двайцять два або три лїт — і его внїшний вид мав в собі щось дуже принадного, з виїмком закраски нерішимости чи закраски в долїшній части лиця. Однако було можливим, що та черта колись під впливом сили обставин змінить ся, а в такім случаю можна було назвати Юрия Оствальда дуже хорошим мужчиною.

Они задержали ся за товпою людий, що зібрала ся на малій плоци. Оствальд хотів приглянути ся, Гельмонт слухати. По короткій мовчанцї відозвав ся молодий сьвященик:

— Отсе й торговиця, о котрій я тобі оповідав; можеш еї назвати тандитою, торговицею лахів, як хочеш. Деколи намовлю котрого з тих крамарів, аби менї позволив вилїзти на свій стіл і тодї виголошую їм малу проповідь. Менї здаеть ся, що они називають мене похатницким проповідником, они для кождого мають якесь прозвище.

— А нинї будеш говорити?

— Ні, инакше не взяв би я з собою незнакомого. Тебе могли би від мене відопхати і обікрасти, а я не міг би тепер тебе охоронити, бо не виджу. Ну, якже тобі подобає ся?

— Здаеть ся, що забава тепер в найлїпшім розгарі — сказав Юрий поважно. — На всїх столах блимають нафтові лямпи а лиця мужчин і старих женщин, похилених над ними, могли би служити студиею для Рембрандтівских образів. Лиця досить ориґінальні, але й погані. Не цїлком після мого смаку. Менї лїпше подобає ся щось ідилїчного — щось приемнїйшого.

— Кажеш, що лиця ориґінальні. Чи для тебе нема примани в тій їх ориґінальности? Слїди, які на лици полишає гріх або пристрасть, суть для слїдителя людскої натури дуже інтересні.

— Очивидно, але ти мене не знаеш — відповів молодший — я взагалї ні слїдитель ні любитель темних сторін житя, анї не хочу ся займати ними. Мене тягне до хороших лиць, живописних одягів, сонця і цьвітів.

Тїнь розчарованя пересунула ся по лици Гельмонта.

— Менї — сказав трохи поважно — коли я ще міг видїти, видавало ся то місце в суботу вечером незвичайно живописним. Сьвітла і тїни, старі доми з їх причудливими мурами, ріжнородність лиць — ти бачиш, кілько тут жидів — всьо то видавало ся для мене незвичайно богатим материялом для хорошого образа. Ти міг би его назвати „Торговиця лахів“. А й самі лиця — яку прекрасну обичаеву студию міг би ти з неї зробити.

Молодий чоловік засьміяв ся.

— Не хочу нїяких обичаевих студий — сказав — хочу краси і любови.

Гельмонтови видало ся лїпшим занехати розмову о тім предметї.

— Підемо дальше? Скажи менї, чи бачиш стару Флїнт; она сидить звичайно коло лїхтарняного стовпа з цьвітами і яблоками.

— Бачу. Ти чей не радиш менї еї малювати? Запита, набряскла, погана пика, груба як бочка стать, сива коротка коса і перекривлений капелюх на голові —

— Бідна стара! Она знов пила — сказав Франц Гельмонт; невисказане милосердіє звучало в его глубокім голосї.

— Заведи мене до неї, Юрий. Менї здаеть ся, що она знов попадає в свої злі навички, а еї внучка терпить внаслїдок того.

— Жаль менї внучки — сказав Юрий зі сьміхом, що звучав дуже легкодушно і немило діймив Франца Гельмонта. — Я дав би їй добру раду, аби уникала старої. Ах Боже, то хороше лице.

Гельмонт почув легке дрогнене в руцї молодого чоловіка, немов би той хотів за кимсь іти, колиб не мав коло себе темного товариша; то на хвилю розгнївало его

— Чи ти хочеш поглянути на когось зблизька? Можу з тобою піти, куди хочеш — сказав по короткій перерві.

— Ні — бодай — тут — сказав Юрий і не без труду робив собі дорогу крізь филюючу товпу мовчаливих женщин і напів пяних мужчин, які їх окружали. — Она стоїть коло твоеї перекупки, дівчина з великими очима і трохи наляканим лицем — мимо того хороша — знаеш еї?

— Менї здаеть ся, що ти говориш о внучцї старої Сари Флїнт, Джессі. Хороша?

— Здалека хороша — сказав Юрий з усьміхом. Гельмонт не міг бачити его лиця. Молодий артист підтягнув брови до гори і зложив уста до свисту, але не свиснув; цїлий внїшний вид виявляв зачудоване. — Ради Бога — шептав до себе так тихо, що Гельмонт не міг его чути — новий тип — цїлком новий тип. Тіциян міг би еї малювати. Має волосе русяве як его Тіциян малював!

Дївчина, на котру Оствальд глядїв, була справдї замітним явищем. Она оперла ся о лїхтарняний стовп і глядїла з недбалою принадою в своїй стати на яблока, що стояли перед еї бабкою. Еї одїж була така тонка, що зачерки цїлої статї були виднї, а нога, котру можна було бачити крізь розпори в черевиках, була також хороша, хоч від студени червона і на-

крамарскі і квоту сю з призначенем па ту цїль передати Дирекциї „Народної Торговлї“.

— **Чоловік з отвертою головою.** Віденьскі ґазети доносять, що там ходить тепер якийсь молодий чоловік з отвертою головою, значить ся з головою, в котрій єсть дїра аж до самого мозку. Стало ся то в наслїдок небувалої доси операциї. Чоловікови тому треба було два рази отвирати голову і длятого оператор рішив ся лишити єї отвертою аж до часу вилїченя недуги. Річ має ся так: 24-лїтний Отто Бавер занедужав був перед девяти роками на якусь хоробу носа, котрої причина була така, що в ямі чоловій робила ся гниюча материя. Єго віддали були на клїнїку для хорих на умі і там перебув він два роки, бо его недуга мала всї ознаки якоїсь нервової хороби. Коли хороба погіршила ся, віддали єго на клїнїку для недуг носових, де знов сказали, що хороба невилїчима: він мусить піддати ся операциї на жите і смерть. Бавер згодив ся на то, але лїкарі знов не мали відваги брати ся до так небезпечної операциї. Остаточно підняв ся єї доцент др. Гаєк але з тим виразним застереженем, що не ручить за успіх. Коли мала операция носа не помогла нїчого, отворено єму в цьвітни 1901 голову і переполокано мозок. В ямі чоловій знайшло ся тоді пів лїтра материї. Як би ще довше так було, то був би наступив або удар на мозок або недужий зійшов би був з розуму. В грудни 1902 р. показало ся, що в ямі мозковій зачала знов збирати ся материя, отже тоді знов отворено голову, а що не можна тому було перешкодити, щоби не збирала ся материя, то др. Гаєк в зроблену дїрку вложив срібну рурочку і недужий ходить тепер з отвертою головою. Материя однакож вже значно менше спливає і хороба вже уступає та єсть надія, що отвір в голові за кілька недїль зовсїм заросте.

Телеґрами.

Відень 23 мая. Вчера конферували хорватскі посли з президентом міністрів д-ром Кербером і просили п. Міністра, аби виставрав ся для них о авдиєнцию у Цїсаря. — Нинї прибувають до Відня хорватскі посли соймові з Дальматиї, аби прилучити ся до депутациї.

Константинополь 23 мая. Розійшла ся тут поголоска, що Альбанцї спалили і вирізали на граници сербскій кілька християньских сіл. Амбасадори російский і австро-угорский поробили з тої причини Туреччинї острі представленя.

Париж 23 мая. Echo de Paris довідує ся з урядового жерела, що італїяньский король Віктор Емануїл прибуде до Парижа в половинї липня і дня 14 липня буде на великім переглядї войск в Парижи.

Рим 23 мая. Доносять з Кеневенту, що в тім містї і кількох инших місцевостях в околици дало ся чути вчера в ночи легке землетрясене.

пухла. Руки були тверді, запрацьовані, але не були великі а черти єї худого личка були незвичайно делїкатні і благородні. Зачерки лиця і підборо̀дка були справдї за острі, аби видати ся хорошими і цїла виглядала блїда; здавалось, що не мала крови. Само про себе було то звичайне лице, але чудові сїрі очи з довгими віями і буйне русяве волосє, що спадало на чоло і вкривало цїлу шию, додавали єму великої краси. Сьвітло ґазу падало ясно на ту природну прикрасу і мінило ся в густих звоях як золоті іскри. Серед щасливійших житєвих обставин то чудове волосє і то біле тїло може стало би славним в кругах артистичних або в великім сьвітї але в Бальдвін Курт була та дївчина загально звістною під назвищем „червоноволоса Джессі“ або просто „червона“, бо мешканцї тої дїльницї міста не визначали ся естетичним смаком. Дївчина мала досить великі уста і сильно розвинену щоку. В Бальдвін Курт і Міль Стріт не уважали єї красавицею. В очах Юрия Оствальда була она чудовою.

— Чекай хвильку — відозвав ся цїлком иньшим голосом до приятеля — бачу перед собою тему. Хочу оловцем на маншетї підхопити єї поставу, коли лиш буду мати досить сьвітла. Назву єї „Дочка люду“. Чи гадаєш, що зможу наклонити ту дївчину, аби дала ся малювати?

— Говориш о Джессі Армстронґ? То блїда дитина з русявим волосєм, правда? Бодай така була перед двома лїтами, я пригадую єї собі такою.

— В такім случаю она замітно розвинула ся — сказав Оствальд дуже рішучо. — Ходи, Гельмонт. Розмовляй трохи з старою, а я пригляну ся лїпше дївчинї.

Гельмонт згодив ся усьміхаючись. Єго бавило нагле одушевлене Юрия. Щоби він справдї міг любувати дївчиною простою і необразованованою як Джессі Армстронґ, не прийшло сьвященикови анї на гадку.

Дав себе завести до старої і між тим як з нею говорив, глядів Оствальд на Джессі, що змінила свою поставу, коли побачила, що Гельмонт до них підходить. Тепер стояла просто і дивила ся лагідно і свобідно на незнакомого, що не спускав з неї ока.

— Може китицю фіялків? — спитала необразованым говором низших кляс.

Оствальда цїлком то не відстрашувало. Він же не ожидав, аби она говорила як образована дама. Єї волосє блищало як розпалене золото в сьвітлї ґазової лїхтарні і то була одинока річ, яка єго в тій хвили займала.

— Добре, прошу менї дати фіялки — відповів. — Мешкаєте тут недалеко?

Джессі притакнула головою.

— З бабунею при Міль Стріт — відповіла, глядаючи в коши своєї бабки найгарнїйшої китицї для пана, що так приязно на неї дивив ся і так лагідно говорив до неї.

— Приходите все в суботу вечером сюди?

— Звичайно.

— То я побачу вас, коли знов прийду.

Джессі почервонїла, слабий усьміх появив ся на єї устах. Она справдї була хороша з тим усьміхом і румянцем.

— Я прийду — сказав Оствальд скоро — а де мешкаєте?

— Число десять. Але радше не приходїть без пастора. Могли би на вас напасти, коли би ми прийшли без него.

— Я вже буду старати ся — відповів Юрий сьміючись — а ось тут маєте на памятку від мене, аж не прийду. — Хотів єї бачити і поговорити з нею сам, в неприсутности Гельмонта.

Дав їй золоту монету. Очи Джессі засьвітились, она з жалем поглянула на монету і потрясла головою.

— Шкода — сказала — я не можу зміняти.

— Але я хотів, аби ви єї задержали.

Она потрясла головою, віддала єму монету з таким остерігаючим поглядом, що він мимохіть оглянув ся, аби дізнати ся, що она тим хоче сказати. Зараз коло него не було нїкого, але о кілька кроків дальше стояв молодий, кріпкий чоловік, що глядів на него дивно диким і грізним поглядом. Дївчина перейшла на другу сторону стільця, на котрім сиділа єї бабка і станула там з відверненим лицем. Оствальд міг єї наклонити, аби знов обернула ся до него.

— Той молодий чоловік то певно єї любовник — погадав трохи розвеселений. — Она справдї за добра для него.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		**День**
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7 35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4 35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5 55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5.40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3 09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·50	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9 12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9 25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилає на жадане
ЗАРЯД.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.
Початок сезона 15-го мая.
Конець 30-го вересня.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборобa на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенєм:

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).